

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 36

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 7 NĂM 2006, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần Ban Chấp Hành 2005-2007

Ban Cố Vấn

Lễ Nghi và Tương Tế

Ông Lê Văn Năm

Tổng Quát

Ông Lê Văn Trưởng

Văn Nghệ và Báo Chí

Ông Nguyễn Văn Thịnh

Xã Hội và Văn Hoá

Bà Hà Diệu Minh

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Nguyễn Bửu Lân

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Trần Văn Thanh

Thư Ký

Cô Hồ Thị Hạnh

Thủ Quỹ

Bà Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Giã Lê Vân

Điện Thoại: 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Xin Quý Vị gọi Cell Phone

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Bảng Tin đến với Quý Vị tháng này đánh dấu 03 năm tròn tốt đẹp, phát triển không ngừng và đang lớn mạnh vững chắc. Nhờ vào sự giúp đỡ tinh thần cũng như tài chánh của Quý Vị, sự dẫn thân không ham danh thủ lợi của các con dân xứ Bưởi và với một tâm nguyện tất cả cho hai chữ **Biên Hoà**, Bảng Tin giờ đây đã 03 tuổi và hân hạnh được chuyển tải tin tức vui buồn, văn thơ...đến cùng Quý Vị trong suốt 03 năm qua. **Công đức** và **Công lao** của tất cả Quý Vị, Hội Ái Hữu Biên Hoà xin chân thành cảm tạ và ghi ơn sâu đậm.

Cũng trong thời gian qua, thơ từ và điện thoại trong nước Mỹ, Canada cũng như Âu, Úc, Á châu liên lạc về Hội qua rất nhiều hình thức: thông tin, ủng hộ, bảo trợ, khuyến khích, ngợi khen..., chúng tôi nhân đây xin đăng tải một lá thư của Bác Tổng Đình Bắc và thông báo về dự tính in Tuyền Tập Biên Hoà:

“Kính Ông Hội Trưởng,

Đầu thư, tôi thân mến cảm ơn Ông Hội Trưởng đã gửi tặng tôi đĩa CD ghi âm 3 bài nhạc “Bên Dòng Đồng Nai, Yêu Người và Đêm Tôi Nhớ Quê Nhà” do chính công trình quý Anh Bằng Giang, Thương Việt Nhân, Lâm Sông Đồng, Trung Hiếu, Tiên Vũ và Trung Tuyền thực hiện. Tôi đã lắng nghe kỹ 3 bài nhạc nói trên 2 lần liên tiếp, nhưng tôi vẫn còn thích, muốn nghe 3 bài này, nghe nữa và nghe nữa.

Âm thanh của 3 bài nhạc đi sâu vào lòng tôi, làm tôi bồi hồi xúc động, như tôi được về đến quê hương Việt Nam, được đặt chân trên đất Biên Hùng yêu quý của chúng ta. Tôi có tin tưởng là quý vị đồng hương Biên Hoà có lòng gắn bó với đất nước Biên Hùng cũng không khỏi bồi hồi xúc động như tôi, trong khi và sau khi nghe xong 3 bài nhạc ghi âm trong CD.

Tôi viết thư này với nhiệt tình ngợi khen và hoan nghênh công trình do sáu bạn trẻ thực hiện, đem lại cho quý vị đồng hương Biên Hoà những giây phút an ủi quý báu, thấy mình đang sống lại làng quê VN đầy kỷ niệm thân yêu.

Tôi thành tâm chúc sáu anh bạn trẻ Bằng Giang, Thương Việt Nhân, Lâm Sông Đồng, Trung Hiếu, Tiên Vũ và Trung Tuyền tiếp tục thành công, tiếp tục đi lên trong văn nghệ làm chói rạng đất nước Biên Hùng trong cuộc sống ly hương ngày nay. Bác Tổng”.

Thưa Quý Vị, sau khi đã thu nhận rất nhiều sự góp ý và đề nghị, chúng tôi cũng xin được thông báo cùng Quý Vị về việc một tuyền tập Biên Hoà:

Hội Ái Hữu Biên Hoà dự định ấn hành một quyển sách ấn loát công phu gồm những bài khảo cứu lịch sử, văn thơ, ca nhạc, hội họa, tranh ảnh kỷ niệm của con người và đất nước Biên Hoà. Ngoài ra Hội còn in thêm một số quyển sách bìa cứng để biếu tặng thư viện, cơ quan văn hoá...cũng như cho Quý Vị nào yêu sách muốn bảo trợ hay mua theo giá đặc biệt. Dự án này sẽ bắt đầu trong năm 2006 đến năm 2008, nhưng nếu hội đủ điều kiện thì sẽ hoàn tất sớm hơn. Và khi cần phải tu chỉnh, quyển sách này sẽ được tái bản. Trân trọng kính mời Quý Đồng hương và Thân hữu đóng góp ý kiến mọi vấn đề cho dự án nêu trên.

Thân ái kính chào.

Giáo sư Tiến sĩ Bùi Tiến Khôi, bút hiệu Huy Lực, nhà thơ Công Huân Danh dự của thành phố Houston (Houston's Poet Laureate) đã nhận lời mời của Ông Hội trưởng Lâm Sĩ Đắt giúp đỡ về phương diện văn chương trong việc Hội dự định làm một quyển sách bìa cứng ấn loát tuyệt đẹp công phu gồm những bài khảo cứu, lịch sử, văn thơ, nhạc, hội họa, tranh ảnh kỷ niệm của con người và đất nước Biên Hoà. Hội chân thành cảm tạ Giáo sư Tiến sĩ Bùi Tiến Khôi. Kính mời Quý Vị đọc bài viết “Vài kỷ niệm văn chương” và đôi dòng tiểu sử của tác giả sau đây.

Vài Kỷ Niệm Văn Chương Huy Lực Bùi Tiến Khôi

*Dâu bể đời người biến đổi thay
Đầu xanh thoát bực có ai hay
Trăm năm cuộc sống là bao nhĩ
Gởi lại đời sau chuyện kiếp này....*

Trước năm 1975 tại Sài Gòn, tôi có một tủ sách quý luôn luôn được khoá kỹ và chìa khoá cất giữ một nơi thật kín đáo. Tủ sách gồm vài ba trăm cuốn có chữ ký của tác giả đề tặng, và quý hiếm nhất là có khoảng hai mươi bức thơ tình của một nữ văn sĩ gởi nhà văn Võ Phiến và nguyên bản thủ bút của Nhất Linh, khi ông viết truyện dài “Dòng Sông Thanh Thủy”. Bản thảo truyện dài “Dòng Sông Thanh Thủy” do nhà văn nữ của Tự Lực Văn Đoàn Nguyễn Thị Vinh trao tặng, trước khi Sài Gòn sụp đổ tôi đã giao lại cho Tường Hùng, con trai của văn hào Nhất Linh.

Trong khoảng 300 cuốn có chữ ký của tác giả đó, có hơn mười cuốn của nhà văn miền Bắc Nguyễn Hiến Lê và hơn mười cuốn của nhà văn miền Nam Bình Nguyên Lộc. Ông Nguyễn Hiến Lê là nhà văn đầy nhân cách, một học giả thận trọng làm việc không ngừng nghỉ, cả đời ông để lại hơn 100 tác phẩm vô cùng hữu ích cho kiến thức con người. Khi tôi cưới vợ, ông mang tặng một tá sách do ông viết với dòng chữ đề tặng trân quý chứa chan cảm tình. Sau đó, khi tôi xuất bản tập thơ “Lên Bầy” dành cho thiếu nhi, ông viết cho “Lời Giới Thiệu” vô cùng nồng nhiệt, tôi thích thú như lời đề tựa của thi sĩ Vũ Hoàng Chương trên thi phẩm “Trời Thơ Bao La” của tôi xuất bản năm 1965.

Nhà văn Bình Nguyên Lộc, tên thật là Tô Văn Tuấn sinh ở Tân Uyên, Biên Hoà. Ông thường đến thư viện của Bộ Canh Nông, một trong những thư viện toàn sách Pháp Văn lớn nhất Sài Gòn, để tham khảo và thường ghé thăm tôi tại văn phòng làm việc. Cuộc di cư vĩ đại năm 1954 hàng triệu người Bắc vào Nam, hai nền văn hoá khác biệt va chạm hoà hợp lẫn nhau đưa cuộc sống tiến lên tốt đẹp hài hoà. Hai tác phẩm tiêu biểu văn chương mô tả sâu sắc sinh hoạt đời sống trong gia đoạn này là quyển “Trăng Nước Đồng Nai” của nhà văn miền bắc Nguyễn Hoạt xuất bản năm 1958 và “Đò Dọc” của Bình Nguyên Lộc xuất bản năm 1959. Quả thật lúc ấy tôi thích những nhân vật thanh niên Bắc Kỳ của Nguyễn Hoạt và yêu cái đẹp chân thành giản dị của các cô gái Đồng Nai qua những nhân vật trong “Đò Dọc” của Tô tiên sinh. Có lần sau khi đọc quyển “Những bước lang thang trên hè phố của gã Bình Nguyên Lộc” do ông viết năm 1966, tôi tình nghịch hỏi ông: có phải ông là hậu duệ của thi sĩ Tô Đông Pha, là con cháu dòng dõi họ Tô, đã ra đi trên 50 chiến thuyền chở 3000 binh lính gia quyến thân tộc do Tổng Binh Trần Thượng Xuyên chỉ huy, vượt biển qua Việt Nam vào năm 1679, khi nhà Minh sụp đổ? Ông chỉ yên lặng mỉm cười. Khi đọc quyển “Từ Thức Về Trần” do ông viết năm 1969, tôi thấy mơ hồ câu trả lời đó.

Khoảng năm 1967, danh hài lừng danh trên thế giới Bob Hope đến Việt Nam để giúp vui cho quân đội Hoa Kỳ tại căn cứ quân sự trong tỉnh Biên Hoà. Cùng đi với Bob Hope có nữ danh ca Raquel Welch với giọng hát truyền cảm đa nghệ đa tài. Trung tá Bill Legro mời tôi và nhà văn Bình Nguyên Lộc tham dự cuộc trình diễn hiếm hoi này, gọi là chút đáp lễ cho Tô tiên sinh đã hướng dẫn ông thăm viếng chùa Long Thiên tại Biên Hoà, được xây dựng vào năm 1664, một ngôi chùa cổ với lối kiến trúc theo kiểu chữ “Tam” chạm trổ công phu.

Mở đầu cho cuộc trình diễn, Bob Hope đã hài hước nói ngay:

- Thưa các bạn, tôi đến đây theo lời mời của các bạn, còn các bạn đến đất nước Việt Nam xa xôi này là do lời mời của ông Hồ Chí Minh, Chủ Tịch Miền Bắc Việt Nam, ông ta mời các bạn đến đây bằng súng đạn, bằng sự xâm lăng vào lãnh thổ của Việt Nam Cộng Hoà.

Tiếng vỗ tay, tiếng cười hoan hô vang dậy của hàng ngàn quân nhân Hoa Kỳ làm Bob Hope dừng lại đứng lặng yên thương thức sự hài hước tế nhị của mình.

Nhà văn Bình Nguyên Lộc lên tiếng: ***“Bob Hope là mẫu “người Mỹ sâu sắc” chứ không phải “người Mỹ xấu xí” như tên tác phẩm của William Lederer và Eugene Burdick, một quyển sách bán hàng triệu bản, quyển sách lại viết về trào lộng về sự sai lầm của chánh sách ngoại giao Hoa Kỳ ở Đông Nam Á.”***

Rất tiếc Tô tiên sinh sang Hoa Kỳ sau năm 1990, tôi không được gặp ông một lần nào nữa, trước khi ông mất, tôi chỉ gặp được anh Lâm Sĩ Đắt, người đồng hương với ông.

Một văn hữu tuy tôi chỉ có vài ba quyển sách của ông trong tủ sách quý, nhưng chúng tôi có duyên gặp gỡ nhau rất nhiều lần ở Houston, đó là nhà văn Doãn Quốc Sỹ. Tôi đã cùng con trai của anh nhờ hai Thượng nghị sĩ Hoa Kỳ tại tiểu bang Texas can thiệp với chính quyền hữu trách, để anh sớm ra đi đoàn tụ với gia đình. Trong thơ gởi hai thượng nghị sĩ

Hoa Kỳ, tôi đã ví Doãn Quốc Sỹ là nhà văn Soljenitsyne Việt Nam. Trong buổi họp mặt thân mật tại nhà tôi, sau hai tuần anh đến vùng đất tự do, chúng tôi đã ôm nhau vui mừng rôm rộ. Anh là nhà văn hiếm hoi có bằng cao học tại đại học Hoa Kỳ, một nhà văn có tài, can đảm và đầy nhân cách.

Trong trường thiên tiểu thuyết “Khu Rừng Lau”, Doãn Quốc Sỹ đã xây dựng một nhân vật theo khoa tâm lý học: một người lúc thiếu thời đã hành động dâm ô du đảng thì cá tính xấu xa này sẽ theo y suốt cả đời....

Cuối năm 1960, Bộ Canh Nông và Điền Địa Việt Nam Cộng Hoà tổ chức hội nghị Lương Nông Quốc Tế tại Sài Gòn, anh Doãn Quốc Sỹ đã tặng tôi một tập tài liệu của viện nghiên cứu dân số Pháp Quốc, viết về dân số thế giới, để tôi soạn bài “Dân Số và Thực Phẩm” đăng trên tạp chí Bách Khoa. Dân số trên toàn thế giới năm 1000 vào khoảng 300 triệu người và năm 1960 đã lên đến 3 tỷ người. Cách tính toán của các nhà nghiên cứu Pháp đã phù hợp với con số của cơ quan điều tra dân số Hoa Kỳ, đầu tài liệu của Hoa Kỳ được công bố vào tháng 3 năm 2006, 46 năm sau:

Dân số trên thế giới		Dân số nước Việt Nam	
Năm	Số Người	Năm	Số Người
1000	310 triệu		
1400	645 triệu	1407	9 triệu 300 ngàn (1)
1900	1600 triệu	(1) Theo Đại Việt Sử Ký Toàn Thư, năm 1407 nhà	
1960	3000 triệu	Minh sang chiếm nước ta, họ đã kiểm kê tất cả số	
1987	5000 triệu	hộ Việt Nam là 3129500 hộ trong 48 phủ châu và	
1999	6000 triệu	168 huyện. Người viết phỏng tính mỗi hộ trung	
		bình 3 người.	
2006	6500 triệu	2006	85 triệu

Năm 1960, khi tôi gặp nhà văn Doãn Quốc Sỹ, thế giới chỉ có 3 tỷ người, năm 2005 đưa Doãn tiên sinh du xuân, vào tuổi 82 thế giới đã hơn 6 tỷ người, tôi thấy ông quả thực đã lạc lõng giữa “khu rừng lau”....

Đôi dòng tiểu sử:

Ông sinh năm 1937 tại tỉnh Bình Định. Trước năm 1975, ông là Chánh Văn Phòng, Giám Đốc Trung Tâm Huấn Luyện Bộ Canh Nông và Điền Địa, Việt Nam Cộng Hoà. Với bút hiệu Huy Lực, ông đã cho xuất bản 9 tập thơ, được giải thưởng Văn Chương của Việt Nam Cộng Hoà năm 1966. Định cư tại thành phố Houston, Texas, ông làm giáo sư cổ văn Đại Học Cộng Đồng Houston từ năm 1976 cho đến khi về hưu. Trong 30 mươi năm, Ông đã giúp đỡ và hướng dẫn hơn 50 ngàn sinh viên Việt trên đường học vấn. Ông sinh hoạt rất nhiều trong lãnh vực văn chương và giáo dục tại Houston, Texas, năm 1984 được bầu Nhà thơ Công Huân Danh dự của thành phố này. Ngoài ra ông còn được nhiều giải thưởng khác nhau ở Hoa Kỳ và Anh Quốc. Hiện nay, ông hồi hưu nhưng vẫn còn biên soạn thơ văn, tham khảo.....

“Gạo Cần Đức, nước Đồng Nai”, câu ca dao đầy chân tình đã được truyền tụng khắp nơi trong cuộc sống dân gian, nhắc nhở chúng ta về hai địa danh, sản phẩm nổi tiếng của miền Nam Việt Nam. Đối với dân cư Biên Hoà, dòng sông Đồng Nai được xem như là một mạch máu chính trong cơ thể nuôi dưỡng thân xác và tâm linh của họ. Ngậm ngùi thay, những bàn tay hôi tanh, dơ bẩn, lũ vô thần chỉ biết tiền đã cố tình làm ô ứ dòng nước trong lành. Tham nhũng, hối lộ làm ngơ cho bao tấn hoá chất độc hại cũng như đồ phế thải... đổ xuống sông Đồng. Bài “Tiếng khóc của một dòng sông” sau đây sẽ cho chúng ta thấy sự báo nguy của những tháng ngày sắp tới, những ngày không ai muốn mong đợi. Kính mời Quý Vị.

TIẾNG KHÓC CỦA MỘT DÒNG SÔNG

Tôi là một dòng sông sinh ra từ cao nguyên Lâm Viên, xứ sương mù, núi cao rừng thẳm. Không biết tự lúc nào mà tôi lại có mặt trên đất nước Việt Nam để góp phần điểm tô nét hùng vĩ của một dải đất sản sinh ra bầy Con Hồng Cháu Lạc. Thân phận của tôi trôi nổi bồng bềnh theo sự vận hành của biển Thái Bình. Tôi chỉ là một dòng sông chảy hiền hoà lăn tăn gợn sóng, đùa giỡn với chị Hằng Nga trong những đêm trăng thanh gió mát. Biết bao nhiêu tao nhân mặc khách đã dùng văn chương, thi phú để ca ngợi nét đẹp xinh thơ mộng ngọt ngào đầy quyến rũ của tôi. So sánh với những bạn bè gần xa trên dải đất hình cong chữ S này thì tôi là một giai nhân có hương sắc đậm đà nhất với tên gọi Đồng Nai.

Trải qua những cuộc biến dâu, thân thể tôi phải hứng chịu biết bao bom đạn của chiến tranh, ngày ngày còn phải cung ứng hàng ngàn mét khối cát vàng cho những công trình xây dựng, người ta dung gàu, xáng, cào múc ruột gan tôi làm lệch đi dòng chảy vốn êm ả thướt nào.

Nổi xót xa đau đớn cho một dòng sông phải trải qua bao nỗi thăng trầm chi vì hiến thân cho sự phát triển âm no của mọi giống, mọi loài mà giờ đây tôi phải mang lấy một “chứng bệnh hiểm nghèo” mất hết chất ngọt ngào và sự trong trẻo của một dòng sông hiền hoà thơ mộng.

Nếu trước đây dòng sông của tôi đã đem lại những mùa tôm cá bội thu cho những người làm nghề nuôi cá bè trên

sông nước, còn bây giờ con sông này, dòng chảy này phải hứng chịu bao nhiêu chất thải từ các nhà máy, xí nghiệp đã đổ xuống thân tôi, gây nên một môi trường ô nhiễm làm cho những bèo cá tôm bị chết hàng loạt, khiến cho những người nuôi cá bèo phải trắng tay gạt nước mắt trước sự phá sản. Hiện nay, thân thể tôi đã có một hàm lượng COFIFORM (loại vi khuẩn gây tiêu chảy) vượt chỉ tiêu cho phép từ 200 đến 900 lần, thậm chí có nơi vượt 1800 lần.

Từ một dòng sông êm ả hiền hoà quanh năm nước ngọt, mà nay tôi là dòng sông chảy xấu xa độc hại. Mọi người không còn nhìn tôi với đôi mắt trìu mến thân thương nữa mà thay vào đó là những ánh mắt hận...ghét, phũ phàng!!! Mọi người ai cũng lánh tôi, phỉ nhổ và cho tôi là một con sông độc hại!!! Tôi âm thầm nín chịu thân phận bèo nước của mình! Vì đâu mà tôi phải ra nông nỗi này? Trách nhiệm do ai gây ra?

Với tình cảnh như hiện nay, thì khoảng 5 năm nữa thôi mỗi ngày tôi phải tiếp nhận 2 triệu mét khối nước thải sinh hoạt mà trong đó có: 750 tấn cặn lơ lửng + 420 tấn BOD5 + 750 tấn COD... và nhiều loại vi trùng gây bệnh. Đó là chưa kể gần 2 triệu mét khối nước thải từ 73 khu công nghiệp thải ra mỗi ngày, trong đó có 280 tấn cặn lơ lửng + 250 tấn BOD5 + với các chất kim loại nặng.

- 15 triệu nười phải thiếu nước khi tôi bị nhiễm bệnh ngặt nghèo. - Còn đâu nữa những vườn bưởi ngọt ngon nặng oằn bông trái? Còn đâu nữa những trái bắp mập mọng, thơm lừng của vùng đất Tân Triều, Mỹ Quới? Còn đâu nữa những đồng lúa chín vàng óng ả rạp đôi bờ tả, hữu ngạn sông Đồng? Còn đâu nữa bản chất của một dòng sông nổi tiếng ngọt, ngon, trong trẻo, mịn màng, để tắm mát bao người những buổi trưa hè oi ả!

- Xin ai đó hãy cứu lấy tôi!!

- Xin trả lại cho tôi sự trong sạch trinh nguyên của một dòng sông hiền hoà vô tội!

- Tôi muốn mãi mãi là dòng sông Đồng Nai của xứ Bưởi Biên Hoà, vùng đất Địa Linh Nhân Kiệt.

- Xin mở lòng đón nhận: TIẾNG KHÓC CỦA MỘT DÒNG SÔNG!...ngâm ngùi!...thương cảm!!!

Trường Giang Nguyễn Trung Lynch

Phân Ưu

Được tin buồn Thân mẫu của Anh Phan Bá Tiến (Rê Biên Hoà, phu quân của Đồng hương Cô Giãn Lê Vân) là Cụ Bà Lữ Thị Đông, Pháp Danh Tâm Quảng, sinh năm 1933, làng Minh Hương, quận Triệu Phong, Quảng Trị, Việt Nam, đã từ trần vào ngày 28 tháng 5 năm 2006, tại Houston, Texas. Hưởng thọ 73 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Anh Phan Bá Tiến và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh của Cụ Bà Lữ Thị Đông sớm siêu thăng Tịnh Độ và hưởng muôn phúc Từ Bi nơi chốn Niết Bàn.

Sinh Hoạt Hội

** Hội Ái Hữu Biên Hoà đã nhận được 01 DVD “Hội Ngộ Đầu Tiên” do Hội Ái Hữu Dĩ An kính biểu. Đồng thời, Ban Điều Hợp Lâm Thời của Hội Ái Hữu Dĩ An cũng đã ngõ lời chào thân thương đến cùng tất cả Quý Đồng hương và Thân hữu Biên Hoà. Hội Ái Hữu Biên Hoà, kính chúc Hội Ái Hữu Dĩ An sớm phát triển và thành đạt như ý trên đường phục vụ cho đồng hương và thân hữu quận nhà.

Chúc Mừng

Hội Ái Hữu Biên Hoà vừa nhận được tin vui Đồng hương Chị Hồ Thị Nguyệt (trước ngụ tại Quán Cháo Lòng Huỳnh Của số 174 Trịnh Hoài Đức, Biên Hoà, cũng là cựu học sinh Ngô Quyền) cùng phu quân Anh Hoàng Văn Thái (cựu Đại úy Công Binh VNCH) vừa đến định cư tại Hoa kỳ, tiểu bang California, thành phố San Jose được ba tháng nay theo viện ODP. Hội Ái Hữu Biên Hoà rất hân hoan chào mừng Anh Chị Thái và Nguyệt. Chúc Anh Chị sớm hội nhập đời sống mới và gặp được nhiều may mắn.

Thông báo

Bảng Tin Số 36 được gửi đến Quý Đồng hương và Thân hữu sớm hơn dự định vì Ban Biên Tập được phép nghỉ xả hơi một tuần lễ. Đồng thời, cũng trong khoảng thời gian này Ông Hội trưởng, một thành viên Ban Báo Chí, có việc về California tham dự ngày Đại Hội Trùng Phùng Kỷ Niệm 50 Năm Thành Lập Trường Trung Học Công Lập Ngô Quyền được tổ chức vào ngày Chúa nhật 02 tây tháng Bảy năm 2006.

Nếu có những lỗi lầm, thiếu sót, không đăng tin kịp..... Kính xin Quý vị thông cảm bỏ qua. Chân thành cảm tạ.

Cảm tạ: Tặng Quĩ Hội: Đồng hương Chủ nhân Kow Loon Auto Sales, Inc. (San Jose, CA) \$100 dollards, Bà Phạm Kim Hoa (Scarborough, Canada) \$50 dollards, Chị Trần Ngọc Liên và nhà thơ Hàn Thiên Lương (Portland, OR) \$50 dollards. **Thân Hữu:** Bác Đức và Bác Tâm Từ (Houston, TX) \$35 dollards. **Tặng tem:** Đồng hương Anh Hà Văn Bảy (Westminster, CA) 60 con tem, Anh Phạm Kim Ngôn (Valrico, FL) \$20 dollards, Anh Diệp Kỳ Quang (Pearland, TX) \$50 dollards, Cô Lâm Thị Ngọc Dung (Houston, TX) \$20 dollards, Chị Đỗ Kim Loan (Burke, VA) 100 con tem. **Quỹ Trùng Tu Đình Tân Lâm:** Đồng hương Anh Đỗ Cao Tuy (Houston, TX) \$30 dollards, Anh Chị Hà Văn Bảy (Westminster, CA) \$50 dollards. **Thân Hữu** Bà Hồ Thị Đạm (Louisville, KY) \$20 dollards ****Danh sách cũ:** Đồng hương Lâm Sĩ Đắt \$100 dollards, Bác Trần-thượng Thủ (Houston, TX) \$50 dollards, Trương Văn Mạnh (Kettering, OH) \$25 dollards, Trần Đức Tuấn (St. Petersburg, FL) \$50 dollards** **Bảo trợ Ấn loát:** Ông Chí Chủ nhân CompuNet.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 36

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 7 NĂM 2006 TẠI HOUSTON, TEXAS

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin giới thiệu cùng Quý Vị một bài viết về một chuyến đi thăm bạn “Biên Hoà” của Đồng hương Nguyễn Kim Lộc. Từ một nơi nổi tiếng là “thành phố gió” Chicago, IL, anh chị Lộc đã quyết định đi một chuyến du lịch vừa thăm bạn bè vừa ngắm cảnh trời xuân ở Norfolk, Virginia. Cảnh đẹp lồng vào trong tình người đồng hương, qua bài viết này, sẽ dẫn chúng ta về những an vui, ấm áp tâm hồn, khi nghĩ đến những giây phút bạn xưa gặp nhau, dù tóc đã bạc màu, tình thân thương vẫn mãi đậm sâu; và tình đồng hương giữa những con dân miền xứ Bưởi đón chào nhau với bao niềm quý mến. Hội thân thành cảm tạ Đồng hương Nguyễn Kim Lộc. Kính mời Quý Vị.

VÀO XUÂN ĐI THĂM BẠN

Năm nay, mùa Xuân trên đất Mỹ bắt đầu từ ngày 20-3-2006. Các con tôi gọi ý ‘*Ba mẹ nên đi du lịch đó đây cho tâm hồn được thư thái*’, cùng lúc các bạn tôi ở rải rác khắp nơi trên đất Mỹ và Âu Châu cũng gọi mời ‘*Mây đến tao chơi, tao sẽ đưa mây đi xem những di tích lịch sử, những danh lam thắng cảnh, hoặc những sinh hoạt mang sắc thái đặc thù tại mỗi địa phương*’, nên tôi và người ‘*bạn đời*’ quyết định đi một chuyến, vừa thăm bạn bè, vừa ngắm cảnh đó đây. Chúng tôi chọn đi thăm gia đình hai người bạn thân Lê Ngọc Sâm (cựu Hiến Binh cũng là cựu Trung úy Cảnh Sát) và anh Nguyễn Văn Khuê (cựu Đại Úy/VNCH, từng là Trưởng Phòng 3 Tiểu Khu Biên Hoà), hai người bạn vừa thoát con bạo bệnh và cùng định cư tại vùng Norfolk (Virginia).

Tôi mua vé máy bay qua mạng lưới Internet và chọn đường bay thẳng (non stop) mặc dù giá tiền có mắc đôi chút, vẫn hơn là đi các chuyến bay ghé qua nhiều trạm (one stop or ...), tốn nhiều thì giờ chờ đợi và chuyển đổi chuyến bay. Chiếc phi cơ của hãng hàng không United Airline cất cánh từ Phi trường O’Hare-Chicago (Illinois) lúc 10 giờ 55 phút ngày 10-4-2006, sau khoảng hai tiếng đồng hồ lửng lơ trên không, phi cơ hạ cánh xuống phi trường Norfolk lúc hai giờ trưa cùng ngày. Phi trường này không bằng phi trường O’Hare nơi tôi cư ngụ, nhưng khá rộng lớn và rộng rịp hơn một số phi trường của nhiều thị trấn khác, có lẽ nhờ nơi đây có căn cứ Hải Quân lớn nhất của Hoa Kỳ tại Norfolk và một cơ xưởng đóng tàu quan trọng của Hoa Kỳ tại Newport News. Vừa ra đến cổng phi trường tôi nhận ra anh Sâm và người con rể (cháu Long) đang chờ đón. Anh đưa chúng tôi ghé qua Crystal Nails của gia đình anh chị, một cơ sở rất khang trang, sạch sẽ, thoáng mát, phải nói là thật đông khách, mười bàn làm móng tay và bốn ghế làm chân nước đều có khách và còn nhiều khách đang chờ đợi, thợ nail phân đông là người nhà, con, rể và dâu của anh chị Sâm. Một niềm vinh hạnh cho chúng tôi là khi chúng tôi bước vào bên trong tiệm, tức thì các con và dâu rể của anh chị Sâm lần lượt đứng dậy chào mừng chúng tôi với cung cách thân thương triu mến khiến cho các khách hàng người Mỹ ngạc nhiên không ít....

Sau đó anh chị Sâm đưa chúng tôi về nhà ở vùng Virginia Beach/VA. Trong bầu không khí yên tĩnh, chị Sâm (nhũ danh Trần Đức An, gốc người Biên Hoà) cho kể lại con bệnh (lá mía bị sưng và ông dẫn mật bị nghẹt) của anh Sâm, bộc phát đột xuất, rất trầm trọng, nhưng nhờ chị Sâm và con cái trong gia đình kịp thời đưa đi cấp cứu và tận tình săn sóc, nên anh Sâm đã thoát khỏi lưỡi hái của tử thần và đến nay đã bình phục hẳn. Trong buổi cơm gia đình đầy các thức ăn hải sản cua, cá... và trong tình thân mật, biết bao câu chuyện xa xưa được gọi nhắc lại, có chuyện cười ra nước mắt...

Ngày hôm sau, thứ Ba 11-4-2006, anh Sâm lái xe đưa chúng tôi đến thăm hai vợ chồng anh Khuê ở Newport News/VA. Anh Khuê bị tai biến mạch máu não cách nay bốn tháng và cũng nhờ vợ con trong gia đình tích cực lo liệu, đến nay, sức khoẻ anh Khuê đã hồi phục khá nhiều nhưng vẫn phải tiếp tục tập đi và tập nói. Tôi vô cùng xúc động khi nhìn anh Khuê, một con người năng động, bây giờ ngồi trên chiếc xe lăn, dùng tay trái nắm bóp bàn tay phải... nhưng trên gương mặt anh luôn vui tươi và ửng đỏ niềm tin quyết sống... Chúng tôi ngồi nhắc lại chuyện ngày xưa, chuyện quê hương thời lửa loạn, chuyện buông súng, chuyện ở tù ‘*cải tạo*’, chuyện đi qua Mỹ định cư mỗi người một ngã, xa nhau cả chục năm nay mới có dịp gặp lại...

Đến chiều cùng ngày, chị Sâm đưa chúng tôi du ngoạn khu du lịch bãi biển Virginia Beach/VA, bãi biển thật đẹp, thời tiết còn se lạnh, thủy triều xuống thấp, sóng nước ở ngoài xa để lộ một bãi cát vàng óng mượt, chúng tôi chụp vài tấm hình làm kỷ niệm; trên bờ, có nhiều du khách đang bách bộ và các cô gái trạc 14, 15 tuổi đạp xe đạp đôi và chuyện trò hí hửng... cho thấy sinh hoạt du lịch của vùng này bắt đầu hồi sinh. Dọc theo con đường Atlantic và tiếp nối đường Pacific, phía Đông toàn nhà cao tầng, hầu hết là khách sạn hướng mặt ra Đại Tây Dương, còn dãy nhà bên kia đường (phía Tây) toàn nhà trệt bán các loại hàng dành khách du lịch...

Ngày thứ Tư 12-4-06, buổi sáng, cháu Hảo con gái út của anh chị Sâm tên Melissa Ly làm nghề Mua Bán Nhà Đất thuộc Công Ty Coldwell Banker, cố gắng đưa chúng tôi đi thăm nhiều nơi và ghé qua cửa hàng quân tiếp vụ trong căn cứ Hải Quân Mỹ, chồng cháu là một người Việt Nam, dáng vẻ mạnh khoẻ trẻ trung, hiện là Trung Tá, phục vụ trong ngành Hải Quân Mỹ, sau đó cháu mời chúng tôi đến dùng bữa trưa tại nhà hàng Saigon 1 trong khu plaza tại góc đường Virginia Beach và Newtown, mà chủ quán là một đồng hương Biên Hoà, chú Tư Đào Hùng, khoảng chừng trên sáu mươi tuổi, con của ông Phán Thanh, có nhà ở đường Lê Văn Duyệt (cũ) Biên Hoà, chú Hùng tỏ vẻ ngạc nhiên và mừng rỡ khi

nhận ra tôi là con của bà ‘Hai Hát Bồng’ ở cùng khu chợ Biên Hoà... Đến chiều, chị Sâm đưa chúng tôi đi thăm hệ thống cầu và đường hầm băng ngang qua vịnh Chesapeake, một kỳ quan của vùng Hampton Roads, nối liền thị trấn Norfolk ở phía Tây Nam với vùng bán đảo ba tiểu bang Virginia, Delaware và Maryland ở phía Đông Bắc.

Hệ thống cầu và đường hầm này là một công trình khá vĩ đại, khởi công năm 1960 và khánh thành vào năm 1964, nối hai bờ Nam Bắc vịnh Chesapeake, khoảng cách hai bờ biển là 17.6 miles, nhưng trên thực tế, hệ thống cầu-đường hầm này dài đến 20 miles (khoảng cách từ hai trạm thu phí qua cầu) với hai đường xuôi ngược riêng biệt, mỗi đường có hai làn xe chạy.... gồm ba đoạn cầu, hai đoạn đường hầm và bốn đảo nhân tạo dùng làm ngõ vào và ngõ ra của hai đường hầm. Hệ thống cầu và đường hầm này vẫn còn thu phí qua cầu (Toll Collection Facilities) đặt tại các cửa ngõ vào cầu, với 12 đô la cho mỗi chuyến xe qua.

Theo thứ tự từ hướng Tây Nam (Norfolk) lên Đông Bắc đến đảo Fisherman Virginia, chúng tôi qua đoạn cầu nối liền Norfolk đến đảo nhân tạo số 1, xe bắt đầu vào đường hầm ‘Thimble Shoal’, dài một mile, xe lên hòn đảo nhân tạo số 2, tiếp tục chạy trên đoạn cầu dài đến hòn đảo nhân tạo số 3, xe lại chui vào đường hầm ‘Chesapeake’, dài một mile, nằm giữa vịnh và xe lại lên một hòn đảo nhân tạo thứ 4, tiếp tục chạy đoạn cầu dài nhất (North Channel Bridges) đến đảo thiên nhiên Fisherman và đảo này được nối vào mũi đất liền phía Bắc bằng một cây cầu khác gọi là cầu Fisherman (Fisherman Inlet Bridges). Khi qua hết hệ thống cầu chúng tôi dừng xe lại, xuống xe, bách bộ quần quanh để tận hưởng vẻ đẹp thiên nhiên, cảnh trời chiều đang xuống trên sóng nước Đại Tây Dương, vùng Vịnh Chesapeake một màu xanh biếc với những con tàu đang di chuyển ngoài khơi và những con hải âu đang bay lượn dưới những cụm mây màu trắng bạc. Chúng tôi hít thở những hơi thở thật dài và trong lòng cảm thấy vô cùng thoải mái. Trên đường đi ngược lại, tôi có dịp ngắm kỹ công trình kỳ thú này, một hệ thống cầu và đường hầm dài khoảng ba mươi cây số, với lối kiến trúc bê tông cốt sắt rất công phu, đã đem lại sự tiện nghi cho dân chúng ở hai bên bờ vịnh Chesapeake, thay cho cách chuyển vận bằng phà trước năm 1964, có sự hấp dẫn đáng kể về mặt du lịch và thực sự tiết kiệm được 95 miles cho những chuyến du lịch giữa vùng Virginia Beach và vùng phía Bắc Wilmington/ Delaware. Một điều đáng lưu ý là hệ thống cầu và đường hầm giăng ngang của vịnh nói trên như vậy mà không gây trở ngại hoặc ảnh hưởng gì đến hoạt động của ngành Hải Quân Hoa Kỳ bên trong vịnh Chesapeake, vì độ sâu và chiều dài của hai đoạn đường hầm vẫn bảo đảm sự di chuyển ra vào của các hạm đội Hoa Kỳ. Từ trên không nhìn xuống ta thấy hệ thống cầu và đường hầm Chesapeake như hai con rắn đang di chuyển ngược chiều qua cửa khẩu Vịnh Chesapeake. Hai đường riêng rẽ, có cự ly gần như song song, chỉ khép lại dần ở hai đầu hệ thống cầu và ở các cửa ngõ ra vào đường hầm tại bốn đảo nhân tạo. Hệ thống cầu và đường hầm Chesapeake (Chesapeake Bay Bridge-Tunnel) được mô tả là đứng vào bậc nhất của Hoa Kỳ, nằm trên đường US 13, một trục lộ chính, thông từ các tiểu bang vùng Đông Bắc Hoa Kỳ xuống vùng Virginia Beach. Viếng thăm hệ thống cầu và đường hầm này, tôi liên tưởng đến đường hầm qua biển Manche (British-French-La Manche Undersea Tunnel), nối liền hai quốc gia Anh và Pháp, dài 50 cây số, khánh thành 1994, cũng là một kỳ công nhân tạo đứng vào bậc nhất thế giới về đường hầm dưới đáy biển, rồi tôi bất giác nghĩ đến đường hầm Văn Thánh 2 thuộc Bình Thạnh/TP. HCM (Việt Nam), một hạng mục công trình không đáng kể so với hai đường hầm nói trên, cầu chỉ dài 83 mét, được khởi công xây dựng từ tháng Giêng 2000, hoàn thành đưa vào sử dụng vào tháng Giêng 2002, chỉ mới vài năm mà cầu đã hư hỏng quá nhiều, hiện trạng tường bê, mặt đường hư, lún và bị ngập nước, được báo chí VN chụp hình và viết bài mô tả là tồi tệ, có thể sập bất cứ lúc nào. Nhà Nước CSVN đang yêu cầu các nhà khoa học VN đề xuất ‘ý kiến’ cứu nguy cho ‘hầm chui’ này (cầu hầm Văn Thánh 2), hoặc phá bỏ làm lại cái mới hay cứ bê đầu vá dó. Thật là mỉa mai cho đất nước Việt Nam dưới thời Cộng Sản. Kỹ sư của ‘Đình Cao Trí Tuệ’ quá yếu kém (?), còn các đơn vị thi công của Nhà Nước CS, như PMU-18, chuyên móc ruột công trình, thì có công trình cầu đường nào mà không sớm đi vào tình trạng tồi tệ ...

Tám giờ sáng ngày thứ Năm 13-4-06, cậu Sơn, con trai út của anh chị Sâm đưa chúng tôi cùng anh chị Sâm từ Virginia Beach đến ‘EDEN’ khu chợ Việt Nam gần tiểu bang Maryland, sau ba giờ lái xe, chúng tôi đến nơi đã định. Sự kiện đầu tiên gây cho chúng tôi niềm xúc cảm và tự hào đó là lá cờ VNCH đang phấp phới bay song song với lá cờ Hoa Kỳ trên đỉnh hai trụ cờ đặt giữa bãi đậu xe, trung tâm khu chợ và các con đường trong khu chợ đều được mang tên những vị tướng anh hùng của VNCH, đã ‘vị quốc vong thân’ và đang sáng ngời tên tuổi, đó là các tướng Nguyễn Khoa Nam, tướng Lê Văn Hưng, tướng Lê Nguyên Vỹ... Chúng tôi vào nhà hàng Hương Quê, chọn nơi đây làm điểm hẹn mời nhiều bạn bè, nhưng rất tiếc chỉ gặp anh Tiết Văn Long, chú Mười Thiên, người cháu ruột tên Lành và cháu Hiền (con anh chị Sâm) đang làm việc tại vùng Washington.

Trong khi ngồi chờ đợi thức ăn dọn lên, tôi nhận ra ông chủ quán là một đồng hương Biên Hoà, đó là bạn Lai Kim (?), người bạn nhỏ tuổi hơn tôi, có một thời ham mê môn bóng tròn, cũng là một cầu thủ, đá chung với lớp Cầu Bình (Biên Hoà) có một thời là thủ môn tuyển thiếu niên Việt Nam thời VNCH. Lai Kim tính tình hiền hoà, dễ mến. Trong quán có treo một tấm hình ‘bốn cô gái chụp chung’, trông rất duyên dáng có hàng chữ ‘Four Sisters’ treo trên tường bên trái phía cuối quán. Hỏi ra, bốn ‘người đẹp’ đó là con của Lai Kim, đang phụ cha mẹ trong vai trò tiếp đãi khách hàng. Nhà hàng rộng rãi, sạch sẽ, khoáng đạt, lúc nào cũng đông khách người Việt và người Mỹ. Một người bạn cho tôi biết ông Lai Kim rất thành công trên đất Mỹ về phương diện kinh doanh nhà hàng, bán các thức ăn Việt Nam, vì hiện nay người Mỹ và nhiều người thuộc các chủng tộc khác rất thích các món ăn Việt Nam, vì các thức ăn nấu theo kiểu Việt Nam ‘rất ít dầu mỡ’ như gỏi ngó sen tôm thịt, canh chua cá, tôm rim, cá kho tộ... ăn với cơm trắng gạo ‘Nàng Hương’... Nhà Hàng này được người Việt giới thiệu với nhau là nhà hàng Hương Quê, nhưng người Mỹ ở vùng này vẫn quen gọi tên nhà hàng

này là ‘Four Sisters’ Restaurants. Nghe người bạn thuật như vậy tôi thầm cười, thoát nhớ lại ngày xưa, khoảng 1965 ở Vũng Tàu (VN) có một quán bán bánh bèo nổi tiếng, chỉ bán duy nhất món bánh bèo, nhân đậu xanh, nước cốt dừa và nước mắm tỏi ớt thật ngon, không biết chế biến bằng cách nào, mà khách vào quán, ít người ăn một đĩa... đặc biệt trong quán có hai người đẹp nên quán có tên là quán bánh bèo Nhị Nữ và ở Biên Hoà, khoảng 1960 có quán Huỳnh Cửa số 174 đường Trịnh Hoài Đức nổi tiếng món cháo lòng và cũng nổi tiếng về ba người đẹp: T., N. và N., em họ của ông chủ quán. Khách hàng truyền tai nhau là quán ba Người Đẹp hoặc quán ba Con Thỏ, quán thường xuyên đông khách, biết bao khách hào hoa phong nhã lui tới, thường thức món cháo lòng, cùng lúc ngắm dung nhan người đẹp hoặc tỏ lời hoa bướm, nhưng sau cùng ba người đẹp được ba chàng sĩ quan VNCH đưa kiệu đến rước về ‘đình’.

Buổi cơm trưa vừa xong, khi gọi tính tiền thì ông chủ nhà hàng Hương Quê bước ra...

- Xin cho tôi mượn phép không tính tiền, coi như buổi tiệc này tôi đãi anh Lộc và quý vị đồng hương Biên Hoà lâu ngày hạnh ngộ.

- Anh làm vậy đâu có được, chị Sâm đáp lời anh Lai Kim và nói tiếp, tôi mời anh chị Lộc và đưa anh chị từ Virginia Beach đến đây mà để anh đãi thì coi sao phải, tôi nhất quyết đãi thọ buổi tiệc này, phân anh xin hẹn khi khác.

- Chị nói thế thì tôi xin chịu, tôi xin đãi một tiệc chè đủ loại.

Vừa nói anh Lai Kim vừa đi qua quán Sông Quê bên cạnh gọi chè mang qua, giới thiệu ‘chè nhà’, vì quán Sông Quê cũng do anh làm chủ. Quán bán đủ loại bánh ngọt, đủ các loại chè cùng các thức ăn gọn nhẹ như nem, chả lụa...

Chúng tôi chào tạm biệt chủ quán và hẹn ngày tái ngộ. Sau đó, chúng tôi tìm chỗ đậu xe để lấy xe điện ngầm (Metro) vào trung tâm Hoa Thịnh Đốn với mục đích xem vườn hoa anh đào bên dòng sông Potomac và viếng các di tích lịch sử, nhưng không tìm ra chỗ đậu xe, đành chọn giải pháp lái xe chạy thẳng. Đến nơi, chúng tôi lái năm vòng, quanh khu Tháp Bút Chì... vẫn không tìm được chỗ đậu xe,... sau cùng trở về khu chợ Việt Nam ‘Eden’ dùng buổi cơm chiều với các bạn cũng tại nhà hàng Hương Quê, lần này cháu tôi (Lành) xin phép trả tiền. Chúng tôi chia tay, trở về Virginia Beach để chuẩn bị hành trang trở về Chicago vào ngày hôm sau. Trên đường về chúng tôi tiếc là không đủ thì giờ đến thăm gia đình đứa cháu ruột (Lành) ở Maryland, chỉ cách quán Hương Quê chừng 20 phút xe.

Chuyến đi từ ‘Eden’, khu chợ Việt Nam nói trên, trở về Virginia Beach, chúng tôi tốn đến sáu tiếng rưỡi thay vì thông thường chỉ tốn ba giờ lái xe, vì có một tai nạn lưu thông xảy ra trên xa lộ 95, xe cà nhích, cà nhích, ba tiếng rưỡi chỉ chạy được mấy miles, về đến nhà anh chị Sâm gần 2 giờ khuya, nên việc dự trù ghé thăm anh chị Khuê một lần nữa trước khi trở về Chicago, không thực hiện được.

- Alô ! Chị Khuê phải không ?

- Tôi đây - Thế nào ? – Có ghé chúng tôi không ?

- Xin cáo lỗi cùng anh chị vì không còn đủ thì giờ, chúc chị luôn vui khoẻ và anh Khuê sớm bình phục.

- Vậy hẹn, chúc hai ông bà thượng lộ bình an. Chào.

Trong chuyến đi thăm gia đình anh Lê Ngọc Sâm và anh Nguyễn Văn Khuê tại vùng Norfolk (Virginia) lần này, chúng tôi cảm thấy vô cùng thoải mái, tình bạn vẫn thắm thiết như ngày nào, riêng ba ‘bà’, chị Sâm, chị Khuê và bà xã tôi, tình bạn lại càng thắm thiết hơn, bao nhiêu chuyện vui buồn thời dĩ vãng, chuyện một thời làm việc chung với nhau trong ngành thuế vụ tại tỉnh Biên Hoà, được các bà thay phiên nhắc lại với những nụ cười tâm đắc.

Chuyến đi này cho tôi thấy rõ hơn sự trân quý của tình bạn, sự quyen luyến của tình đồng hương, cho tôi học được cách tổ chức cuộc sống của những gia đình người VN, cha mẹ, con cái, anh chị em mua nhà ở gần nhau, nhà nọ cách nhà kia chừng 5 hoặc 10 phút xe để dễ phát huy tình cảm gia đình trong thể liên hoàn hỗ trợ, ngoài ra, tôi cảm thấy vui mừng khi biết được người Biên Hoà thành công trong nhiều lãnh vực. Về nhà hàng có anh Lai Kim, anh Đào Hùng... khai thác nghề ‘Nails’ gia đình anh chị Sâm, về binh nghiệp có chồng cháu Hào là Trung Tá Hải Quân Hoa Kỳ, và còn một điểm mà tôi cho là quan trọng hơn hết là sự giáo dục gia đình của người Việt Nam nói chung và người Biên Hoà nói riêng, cha mẹ dạy con cháu bằng tình thương nên được con cháu rất mực kính trọng, thương yêu và tận tình phụng dưỡng. Tôi nghĩ đó điểm son, đó là niềm hạnh phúc và tôi mong điểm son này mãi mãi tiềm tàng trong các gia đình người Việt nam nơi hải ngoại...

Trên chuyến bay trở về Chicago, chúng tôi vẫn còn luyến tiếc chuyến đi... Mặc dù không đủ thì giờ đi thăm các hạm đội Hoa Kỳ ở Riverside vùng Norfolk, không viếng được rừng anh đào bên dòng sông Potomac, cùng những di tích lịch sử vùng Hoa Thịnh Đốn... nhưng trong lòng vẫn tràn ngập niềm vui... với lòng thầm mong một ngày nào đó trở lại thăm tiểu bang Virginia (Hoa Kỳ). Và cũng trong chuyến bay này, tôi nảy ý, nếu có dịp, sẽ đi du lịch Châu Âu một chuyến để thăm bạn bè, đồng thời viếng thăm thủ đô ánh sáng Paris, cùng thưởng ngoạn những kỳ quan thế giới, như Tour Eiffel... và những công trình kỹ thuật khác như đường hầm biển Manche dài 50 cây số nối liền hai nước Anh và Pháp...

Chuyến đi thăm bạn và du xuân nói trên được tôi ghi vội vàng những gì nghe thấy được và thêm vào một vài cảm nghĩ đơn sơ, gửi đến quý bạn đọc vui chơi, nếu có chi tiết nào sai sót, xin quý bạn thông cảm và mách bảo cho.

Nguyễn Kim Lộc (Chicago, ngày 20-4-2006)

ĐẶC THÙ MỘT VÒNG - THÀNH PHỐ HOUSTON

(Tiếp theo Bảng Tin Hằng Tháng Số 35)

Các Trung Tâm Thương Mại Việt Nam tại Houston

Khu Southwest Bellaire: Một vùng kinh tế giàu mạnh độc đáo Á Đông,(tiếp theo kỳ trước).....

1. **Khu chợ thực phẩm Việt Hoa:** Nếu lấy tiêu chuẩn là Beltway 8 đi từ hướng Nam lên hướng Bắc, vào exit Beechnut, quẹo trái trên đường Beechnut hoặc U-turn về phía trái của Beltway 8, chúng ta sẽ thấy khu Siêu Thị Việt Hoa, kang trang lớn rộng vừa mới được khánh thành và khai trương vào đầu năm 2005, rất ăn khách với vẻ tráng lệ và với đầy đủ mặt hàng các loại, giá cả cạnh tranh tương đối, bãi đậu xe rộng rãi.

2. **Khu Đại Lộ Bellaire:** Cũng theo tiêu chuẩn trên lái xe thêm một block, exit đại lộ Bellaire, tách ra 2 phân bộ khác nhau:

Về phía bên mặt Bellaire: Có khu chợ Dynasty, khu chợ DiHo, khu Welcome. Khu DiHo được xây cất đầu tiên từ năm 1980, do người Trung Hoa khai thác với một số vốn đầu tư tương đối. Lần hồi chỉnh trang đã phát triển thêm những cơ sở thương mại mới. Giờ đây các khu này khá phát đạt với đông đảo khách hàng người Tàu, thực khách người Việt thường hay đến ăn uống trong các nhà hàng Sinh Sinh, Tân Tân, Sài Gòn Pagolac thịt bò 7 món, bánh mì Ba Lê, Hoàng, Thành Nội, Don, chè đĩa và com chay ở tiệm May Ice Cream v.v.

Về phía bên trái Bellaire: Có Siêu Thị Hồng Kông 4, do một kinh doanh gia người Việt gốc Hoa, ông Dương Vũ Hải khai thác với một số vốn đầu tư khá lớn, khởi công xây cất vào cuối thập niên 1990, với một đồ án kiến trúc quy mô, tổ chức khoa học trên một khu đất diện tích rộng tầm vóc một Shopping Mall nhỏ theo tiêu chuẩn Hoa Kỳ, có thể so sánh với khu thương mại Phước Lộc Thọ tại Little Saigon, CA. Trung tâm Siêu Thị Hồng Kông 4 này thành công từ 5, 6 năm nay, với một siêu thị rộng lớn, bán đủ các mặt hàng tươi cũng như khô, hàng ngày rất đông đảo khách hàng, nhất là vào cuối tuần. Trong khu siêu thị này có nhiều gian hàng và cơ sở thương mại cung ứng đủ mọi dịch vụ từ thượng vàng tới hạ cám: kim hoàn, vải vóc, tơ lụa, video, sách báo, cắt uốn tóc, tiệm ăn, bánh mì, phở, các văn phòng bác sĩ, kế toán, dịch vụ chuyên tiễn, các quầy mobile phone... khu ăn nhậu và giải trí cho mọi giới cuối dãy bên trái v.v. Một điều đáng quan tâm và thắc mắc cho nhiều giới doanh thương là tầng lầu trên của trung khu này, mặc dù khai trương đã khá lâu, vẫn còn nhiều gian phòng bỏ trống chưa được chiêu cố khai thác, hiện chỉ có một vài hoạt động rời rạc, vắng vẻ không đáng kể, như phòng dạy võ, phòng dạy khiêu vũ, văn phòng luật sư. v.v, quang cảnh không sòng động nhộn nhịp như các tầng lầu trong các shopping mall của Hoa Kỳ, có thể vì bản chất, tâm lý, xu hướng và thị hiếu của người Á Đông và người Âu Mỹ khác biệt nhau chăng?

Ở cánh trái của Trung Tâm Siêu Thị có nhà hàng Tây Đô và cánh phải có Ocean Palace Restaurant, thu hút nhiều thực khách và khách mộ điệu với những đám cưới, hội đoàn, các buổi trình diễn văn nghệ ca nhạc và dạ vũ với sự xuất hiện của nhiều nam nữ nghệ sĩ tài danh Trung Hoa và Việt Nam. Mặc dầu bãi đậu xe rất rộng, nhưng đôi khi cũng gây khó khăn cho nhiều khách hàng thập phương trong việc tìm kiếm một chỗ đậu xe vào những ngày cuối tuần! Đặc biệt khu này có một mặt tiền đẹp, dáng vẻ tương đối kang trang, thanh lịch, và dung lượng của bãi đậu xe khá lớn, hấp lực khách hàng nhiều nhất so với các khu thương mại khác, nên trung tâm này có một tầm mức tập trung khá quan trọng, từng là một địa điểm tiện nghi rất được ái mộ cho cộng đồng người Việt tổ chức những buổi đại lễ hoặc kỷ niệm truyền thống của cộng đồng.

Đúc kết tới đây, chúng ta vừa duyệt qua và tìm hiểu tổng quát một số chi tiết giới hạn căn bản cần biết về thành phố Houston được gói ghém thu gọn trong tựa đề **ĐẶC THÙ MỘT VÒNG THÀNH PHỐ HOUSTON**. Tuy nhiên, thành phố Houston còn được mệnh danh là thành phố KHÔNG GIAN của Hoa Kỳ (Space City of USA), còn có nhiều khía cạnh đặc biệt trong nhiều lãnh vực khác, mang nhiều dị biệt so với những thành phố lớn nổi tiếng khác của Hoa Kỳ, đã không được khai triển trong khuôn khổ hạn hẹp của bài viết này. Một thoáng hình ảnh đặc thù của Houston nếu đã được ghi đậm nét vào ký ức của độc giả thì đó là một niềm an ủi tinh thần cho người viết? Các đặc điểm cũng như các địa danh thắng tích của thành phố đã được tác giả trích dẫn nguyên tác từ các nguồn tài liệu tham khảo giá trị mới nhất, cùng với một sự nhận định khách quan được trình bày trung thực với nhãn quan vô tư về các trung khu kinh tế và hoạt động thương mại của cộng đồng Việt Nam tại Houston. Những danh tính và phương vị đề cập tới trong bài viết đã được phối kiểm với các nguồn tin đáng tin cậy, nếu vô tình có những dữ kiện nào đó thiếu phần chính xác thì xin toàn thể quý độc giả và các chức vị liên hệ tương nhượng cảm thông!

Houston, duyệt chỉnh 4/2006
LÃ-HUY-ANH